

D13.002

Uitspraak van het College van Toezicht

Kamer I

Zitting 20 november 2013

Inzake:

Klager sub1 en Klager sub2, gevestigd te A,
klagers,
tegen

1. Verweerder sub1, architect BNA en
 2. Verweerder sub2, beide gevestigd te N,
verweerders.
-
1. Bij mailberichten van 19 en 21 maart 2013 (met 1 bijlage), op 16 april 2013 per mail aangevuld met 2 bijlagen, hebben klagers sub 1 en 2 (hierna tesamen: [klager]) bij het College van Toezicht een klacht ingediend tegen verweerders.
 2. Bij brief van 31 mei 2013 (met 13 bijlagen) hebben verweerders de klacht bestreden.
 3. Bij brieven van 15 juli 2013 respectievelijk 3 september 2013 heeft klager een repliek (met 6 bijlagen) en hebben verweerders een dupliek (met 8 bijlagen) ingediend.
 4. Bij mailberichten van 23 september en 17 november 2013 hebben partijen nog 1 respectievelijk 2 stukken ingediend. Namens de voorzitter van het College is aan verweerders op 18 november bericht dat de bijlagen 3 tot en met 6 behorende bij de tweede zending ("stukken ten behoeve van de BNA") onderwerpen betroffen die nog niet eerder aan de orde waren geweest en zo kort voor de zitting waren ingediend dat ze geen onderdeel konden uitmaken van het behandelde ter zitting, behoudens acceptatie door klager (die is uitgebleven).

Behandeling van de klacht

5. De klacht is op 20 november 2013 behandeld door Kamer I van het College van Toezicht.
De kamer was als volgt samengesteld:

- De heer mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter
- De heer ir. J. Slangen,
- De heer ir. C. de Jonge, leden
- Mevrouw mr. A.M.R. Smolders, secretaris

6. Bij de mondelinge behandeling waren aanwezig klager sub1 in persoon en namens klager sub2, bijgestaan door zijn raadsman mr ir. XXX, en [verweerder sub1] in persoon en namens verweerder sub2.
7. Op grond van de aan het College ter beschikking gestelde stukken en de mondelinge toelichting van partijen overweegt het College het volgende.

De feiten

8. Als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende betwist staat – voor zover hier van belang – het volgende vast:
9. [Verweerder sub1] is via zijn persoonlijke BV F de enige bestuurder van VX BV, dat lid is van de BNA. Tevens is hij via F de enige bestuurder van VY BV, geen lid van de BNA.
10. [Klager] heeft bij overeenkomst van 28 november 2011 aan VX BV in regie architectenwerkzaamheden opgedragen voor “het ontwerpen en begeleiden van een bouwplan voor de realisatie van een modeatelier” in een monumentale herenboerderij in XX.
11. Vervolgens heeft [klager] bij overeenkomst van 22 januari 2012 aan VY BV opdracht verleend tot het verrichten van directiewerkzaamheden ten behoeve van de verbouwing, waarbij [klager] aan VY BV volmacht gaf om namens [klager] met derden rechtshandelingen te verrichten en betalingen te voldoen vanuit een door VY BV te openen projectrekening, waarop [klager] BV de begrote projectkosten volgens schema/factuur zou storten.

12. De overeenkomst is ondertekend door [verweerder sub1] op 22 januari 2012 onder vermelding: “[verweerder sub1] Alg. Directeur-Architect N.” namens VY BV.
Over het honorarium van VY BV bepaalt artikel 7 in samenhang met artikel 7.1 dat de vaste vergoeding 10% bedraagt van “de uiteindelijke totale definitieve projectsom” exclusief btw. “De tweede volzin van artikel 7 luidt: “In voorkomende gevallen kunnen voor dienstverlener (lees: VY BV) aanvullende vergoedingen ontstaan door kredietbeperkingen, kwantum- en/of betalingskortingen en onderhandelingsresultaten met derden.”
Op de overeenkomst is in artikel 2 de DNR 2005 van toepassing verklaard.
13. Op 28 februari 2013 heeft VY BV haar werkzaamheden gestaakt met als reden dat [klager] niet tijdig zou hebben voldaan aan haar betalingsverplichtingen aan zowel VY BV als VX BV. VY BV is in staat van faillissement verklaard nadat [verweerder sub1] in maart 2013 faillissement van VY BV heeft aangevraagd.
14. Klager heeft op 11 april 2013 aangifte gedaan van oplichting van zijn bedrijf [klager] door [verweerder sub1]/ VY BV, onder meer doordat VY BV de projectrekening gedeeltelijk zou hebben gebruikt voor het betalen van anderen dan de ondernemers die betrokken waren bij de verbouwing van het pand van [klager] en tevens aan ondernemers die wel bij de verbouwing waren betrokken facturen opdroeg die met 10% waren verhoogd, opdat hij zijn honorarium zou kunnen berekenen over de aldus verhoogde facturen.
15. Zoals blijkt uit een rapport van registeraccountant ZZZ, gemaakt in opdracht van [verweerder sub2a] in verband met het faillissement, is onderzoek verricht naar de uitgaande geldstromen vanaf 1 januari 2012 van VY BV. Van de geldstromen heeft een bedrag van “per saldo iets meer dan € 95.000,-“ betrekking op betalingen aan VX BV (“waarvan €14.150,- via rekening courant te verrekenen en het restant onderbouwd met facturen voor met name tekenwerk en diverse (facilitaire) kosten inclusief omzetbelasting”), aldus het rapport.

De klacht

16. De klacht is, na aanvulling door [klager], aanvankelijk gebaseerd op schending van artikel 2.4 van de gedragsregels. Volgen [klager] was [verweerder sub1] (lees ook: VY BV) zeer summier in het verschaffen van informatie over de financiën met betrekking tot de uitvoering

van het project. Nadat bleek dat de verbouwing niet zoals afgesproken medio december 2012 klaar was, ontdekte [klager] naar haar zeggen medio januari 2013 dat ondernemers niet dan wel slechts gedeeltelijk door VY BV werden betaald, hoewel [klager] steeds op tijd de door VY BV gevraagde bedragen op de projectrekening had gestort. Vervolgens verzocht zij om kopieën van facturen, maar [verweerder sub1] zou steeds hebben aangegeven hiervoor niet de mankracht te hebben. Toen [klager] na het faillissement via de curator in het bezit kwam van de bankafschriften van de projectrekening, bleek volgens [klager] bovendien dat er diverse betalingen waren gedaan die totaal geen verband hielden met het bouwproject, onder meer ten behoeve van een ander bouwproject, aan [verweerder sub2a], en aan DDD. die directiewerk deed en daarvoor apart betaald kreeg terwijl VY BV nu juist voor directiewerk al honorarium ontving. Voorts zou zijn gebleken dat [verweerder sub1] een geldelijk belang of enig ander voordeel van derden bedong bij het uitvoeren van de opdracht, door met een drietal bedrijven afspraken te maken over een verhoging van 10% of meer op de overeengekomen prijs, welk bedrag later aan [verweerder sub1] zou worden terugbetaald. Ter onderbouwing heeft [klager] onder meer een getuigenverklaring overgelegd van de eigenaar van een stukadoorsbedrijf alsmede de hiervoor in genoemde aangifte van oplichting.

Het verweer

17. [Verweerder sub1] in persoon en namens VY BV heeft zich voor alle weren beroepen op de onbevoegdheid van het College. [Verweerder sub1] heeft hiervoor als argumenten aangedragen dat a. de klacht zich richt tegen het niet bestaande bedrijf [verweerder sub2], b. de klacht inhoudelijk is gericht tegen VY BV dat geen BNA-lid is en c. dat voor zover de klacht is gericht tegen [verweerder sub1] in persoon, deze slechts betrekking heeft op zijn functie als bestuurder van [verweerder sub2].
18. Daarnaast heeft [verweerder sub1] de klacht gemotiveerd bestreden. Volgens hem was VY BV belast met de feitelijke uitvoering van het project, niet als bouwbedrijf, maar als een bedrijf dat als gemachtigde van [klager] de bouwwerkzaamheden stuurde en begeleidde. Namens [klager] werden bouwpartners ingeschakeld om de werkzaamheden te verrichten. Op deze wijze kon een hoog kwaliteitsniveau worden bereikt ruim binnen de basisbegroting en geaccordeerde meerwerken in uitermate moeilijke marktomstandigheden, aldus [verweerder sub1]. Hij betwist dat de financiële verantwoording onduidelijk was. Gedurende het project was er een projectrekening voor stortingen en betalingen en gebeurde de

verantwoording via een projectstatus. Daarnaast was er online informatie beschikbaar. Aan het einde van het project zou er een uitgebreide verantwoording plaatsvinden, met alle circa 1700 onderliggende facturen.

19. [Verweerder sub1] betwist voorts per door [klager] opgeworpen punt dat er vanuit de projectrekening geld is verdwenen of weggesluisd en betwist, met verwijzing naar het hiervoor in 15. genoemde rapport van EEE., dat er sprake is geweest van dubieuze kasstromen of betalingen die niet verantwoord kunnen worden.
- Tevens bestrijdt hij dat er met ondernemers prijsafspraken zouden zijn gemaakt over verhoogde bedragen op hun facturen. Volgens [verweerder sub1] doet VX BV sinds jaar en dag ondersteunend advies- en tekenwerk voor bedrijven die daartoe zelf geen mogelijkheden hebben. In het bestek staat dan dat de bouwpartijen dit teken- en advieswerk zelf verrichten, aldus [verweerder sub1], maar regelmatig hebben ze daarbij aan VX BV ondersteuning gevraagd. Daardoor worden de kosten van dit tekenwerk volgens [verweerder sub1] verlegd naar de bouwpartijen. In de lijn van de actuele ontwikkelingen in de beroepsgroep wordt er aldus nauwer samengewerkt met en kennis gedeeld tussen architect en bouwpartijen, maar de kosten dienen wel gedekt te worden, aldus – nog steeds - [verweerder sub1]. In de overeenkomst tussen [klager] en VY BV zou hierin zijn voorzien door artikel 7, tweede volzin, te weten de omstandigheid dat er extra vergoedingen kunnen ontstaan naast het vaste honorarium. Daardoor was VY BV volgens [verweerder sub1]sub1 vrij om onderhandelingen te voeren, waardoor extra vergoedingen werden gegenereerd. De onderhandelingsmogelijkheden en –resultaten werden volgens [verweerder sub1] ingezet om de totale bouwkosten te verlagen of de projectrisico's te verminderen of af te dekken. VY BV zou alle marges tussen budget en onderhandelingsresultaat hebben gebruikt als opvang van extra kosten, zoals die voor het extra teken- en advieswerk, en zou hiermee in het verleden bij opdrachtgevers goede resultaten hebben geboekt. Deze werkwijze is ook gehanteerd bij het stukadoorsbedrijf dat een – door [klager] in het geding gebrachte - getuigenverklaring heeft overgelegd, aldus [verweerder sub1]. Waar in deze verklaring wordt gesproken van “opplussen” betreft het volgens [verweerder sub1] kosten van teken- en advieswerk van VX BV, die een noodzakelijke voorwaarde waren voor de uitvoering van het stucwerk.
- In de huidige marktomstandigheden wensen opdrachtgevers volgens [verweerder sub1] geen post onvoorzien meer op te nemen; door zijn werkwijze zouden de risico's van budgetoverschrijding zijn verminderd. VY BV werkt volgens [verweerder sub1] vanuit een

projectbegroting, er was geen definitieve offerte gedaan, en het zou zijn gelukt om binnen die begroting te blijven.

[Verweerder sub1] heeft daarnaast nog gesteld dat [klager] continue te laat betaalde (hetgeen door [klager] is betwist) en daarmee een belangrijke oorzaak was van de teloorgang van VY BV, temeer omdat hij allerlei misleidende praatjes in de wereld bracht. Tevens stelde hij dat het aanvankelijke budget van € 450.000,- groeide naar € 910.000,-. Dat leverde volgens [verweerder sub1] een prachtig gebouw op, maar zette VX BV wel van meet af aan op achterstand, omdat het honorarium was gebaseerd op de aanvankelijk veel lagere bouwkosten. [Klager] zou op alle advieskosten hebben willen beknibbelen.

Behandeling ter zitting

20. De raadsman van [klager] heeft ter zitting betwist dat het College van Toezicht onbevoegd zou zijn om de klacht te behandelen, omdat het naar zijn mening niet uitmaakt of [verweerder sub1] optreedt als privépersoon of als bestuurder van de ene of de andere [verweerder sub2]. Relevant zou slechts zijn dat [verweerder sub1] de architect en dus vertrouwensman was van [klager]. En omdat [verweerder sub1] in persoon lid is van de BNA, is het College bevoegd de klacht te behandelen, aldus de raadsman.
21. Volgens de raadsman zou er, door een scheiding te maken tussen het optreden van [verweerder sub1] als architect en als bestuurder van VY BV, zoals [verweerder sub1] meent dat moet gebeuren, een architect aan het licht komen die voor een enorm bedrag laat bouwen door een aannemer (VY BV) die geen enkele zekerheid biedt, met wie geen fatsoenlijk aannemingscontract is gesloten, die geen bouwtijd en oplevertermijn is overeengekomen en van wie geen bankgarantie is verlangd voor het geval VY BV omvalt. De scheiding is volgens de raadsman echter gekunsteld, in feite is sprake van een architect die de hoofdregel heeft geschonden, door als architect het vertrouwen van zijn opdrachtgever ernstig te misbruiken. [Verweerder sub1] als architect en vertrouwenspersoon had [klager] moeten waarschuwen voor het naderende faillissement, in plaats van hem te blijven aansporen tot betalen en het ene gat met het andere te dichten in de financiële puinhoop die hij ervan had gemaakt. Volgens de raadsman moet [verweerder sub1] omstreeks de jaarwisseling van 2013 hebben geweten van het naderende faillissement. Na het faillissement zou [klager] rechtstreeks tot betaling zijn aangesproken door ZZP-ers, onderaannemers en vele anderen die door [verweerder sub1] wel aan het werk waren gezet maar niet waren betaald, aldus de raadsman, waardoor [klager] voor de

tweede keer zou hebben moeten betalen. In totaal zou [klager] voor meer dan twee ton door [verweerder sub1] zijn benadeeld, aldus de raadsman.

In plaats van op gedragsregel 2.4, dat teveel bewijsperikelen genereert, dient de klacht volgens de raadsman te worden gebaseerd op de hoofdregel. Wat [klager] eerder in de procedure heeft aangevoerd ondersteunt volgens de raadsman de schending van de hoofdregel. Na het faillissement is bovendien nog gebleken dat er geen aparte projectrekening was, zoals de overeenkomst voorschreef. Volgens de raadsman geeft [verweerder sub1] er geen blijk van de onjuistheid van zijn handelen en gedrag in te zien en dient dit ontbreken van zelfinzicht bij de op te leggen maatregel een rol te spelen. De enige passende maatregel is daarom ontzetting uit het lidmaatschap en openbaarmaking van de uitspraak, aldus de raadsman.

[Klager] heeft desgevraagd verklaard het de eerste keer was dat hij iets bouwde en dat er in zijn branche, de textielhandel, veel mondeling wordt afgesproken, op basis van vertrouwen. Achteraf gezien had hij het contract moeten voorleggen aan een advocaat.

22. [Verweerder sub1] heeft ter zitting nog verklaard dat 90% van het pleidooi gaat over VY BV en het faillissement van dat bedrijf. Hij wijst erop dat veel van wat is bepleit niet eerder in de klacht is geformuleerd, met name niet dat hij eind 2012 zou weten dat het faillissement eraan kwam. Hij maakt bezwaar tegen deze wijze van procederen en verzoekt het College hierover uitspraak te doen.

Volgens [verweerder sub1] is wat de raadsman stelt ook onjuist: hij zou te maken hebben gehad met trage besluitvorming omtrent een groot project van een woningcorporatie. In december 2012 werd eindelijk duidelijk dat het budget te krap was, aldus [verweerder sub1], waarna werd besloten om eruit te stappen; daardoor zou een deel van de orderportefeuille zijn weggevallen. Naar zijn zeggen was er nog genoeg projectdekking voor het jaar erop, maar de winter duurde lang en er was onvoldoende liquiditeit bij doorlopende kosten, terwijl er rekeningen onbetaald bleven en er nog een grote vordering openstond. Verder heeft hij verklaard dat de eigenlijke ontwerpwerkzaamheden afgerond waren en dat hij bij VY BV niet aan het werk was als architect maar als bestuurder van een uitvoeringsbedrijf. Omdat de rol van de architect breder wordt, is de financiële kwetsbaarheid groter, aldus [verweerder sub1], vandaar dat hij naar voorbeeld van architectenbureau R. in Z. deze paraplumethode hanteert. Hij wijst erop dat als gedragsregel 2.4 heel strikt wordt uitgelegd, er niet met een dergelijke structuur kan worden geopereerd, zodat dit ook een principiële kwestie is, die andere architectenbureaus raakt. Volgens [verweerder sub1] is het duidelijk dat VY BV binnen de overeenkomst met [klager]

(naar een model dat ook met andere opdrachtgevers is gebruikt) een hoop ruimte had om het project uit te voeren: het variabele onderhandelingsresultaat kon worden gebruikt om het krappe vaste honorarium van VY BV aan te vullen. Desgevraagd verklaarde [verweerder sub1] hieromtrent dat er over de tweede volzin in artikel 7 (“..in voorkomende gevallen..”) niet met zoveel woorden met [klager] is gesproken. De overeenkomst is volgens [verweerder sub1] naar [klager] gestuurd en ondertekend teruggekomen.

Op de vraag wat onder variabele aanvullingen kon worden verstaan heeft [verweerder sub1] verklaard dat dit bijvoorbeeld de korting van 2% betrof, die snel betalende leveranciers kregen, dan was die 2% voor VY BV. Hetzelfde gold voor kortingen wanneer er een bepaald volume werd afgenomen. Desgevraagd bevestigde hij dat de aldus behaalde voordelen naar zijn bedrijf VY BV gingen.

De begroting werd volgens [verweerder sub1] opgesteld door VY BV en de meerwerken werden daarbij opgeteld. VX BV is naar zijn zeggen rechtstreeks door [klager] betaald; in de realisatiefase is over het meerwerk met betrekking tot een nieuw bijgebouw door VX BV een nieuw honorarium met [klager] afgesproken. Op de vraag of het juist is dat VY BV, die alle betalingen deed, ook de architect heeft betaald, verklaarde [verweerder sub1] dat VX BV rechtstreeks is betaald.

Desgevraagd verklaarde hij tevens dat de directievoering geschiedde door personeelsleden en hemzelf. Het is juist, aldus [verweerder sub1], dat VY BV opdrachten kan uitvoeren waar het Architectenbureau niets mee te maken heeft.

Met betrekking tot de projectrekening heeft [verweerder sub1] nog verklaard dat de bank niet toestond dat er een zesde rekening werd geopend en dat er daarom gebruik werd gemaakt van een bestaande rekening, die evenwel op nul stond bij aanvang van dit project. Wel vond er vanaf die rekening nog een afhandeling van een factuur aan een ander project plaats. Tevens verklaarde hij dat [klager] nooit om een bankgarantie heeft gevraagd, en dat een G-rekening niet aan de orde was.

Beoordeling van de klacht

23. Naar aanleiding van de klacht overweegt het College het volgende.
24. De klacht is zowel ingediend tegen [verweerder sub1] in persoon als tegen [verweerder sub2]. Uit het pleidooi van de raadsman van [klager] ter zitting leidt het College af dat de klacht moet worden gelezen als te zijn gericht tegen [verweerder sub1] in persoon, waarbij het niet uitmaakt of deze in functie was als bestuurder van VX BV dan wel van VY BV Dit

betekent de facto dat de klacht tegen VY BV is ingetrokken. Voor zover deze conclusie onjuist is, geldt dat het College, zoals [verweerder sub1] terecht heeft betoogd, onbevoegd is de klacht tegen VY BV te behandelen, omdat VY BV geen lid is van de BNA.

25. Anders dan [verweerder sub1] meent, is het College wel bevoegd de klacht tegen [verweerder sub1] in behandeling te nemen. Vaststaat dat de werkzaamheden van VY BV in de overeenkomst met [klager] zijn omschreven als directie- en toezicht, terwijl [verweerder sub1] ter zitting heeft verklaard dat de directievoering door hem dan wel onder zijn leiding geschiedde. Directievoering en toezicht behoren tot de normale werkzaamheden van een architect, zodat de gedragsregels alleen al hierom van toepassing zijn. Daar komt bij dat [verweerder sub1] zichzelf als architect afficheerde in zijn optreden namens VY BV (zie) en de DNR 2005 van toepassing is verklaard op de overeenkomst tussen VY BV en [klager]. Bovendien speelt een rol dat [verweerder sub1] niet alleen via VY BV maar in dezelfde periode tevens via VX BV met [klager] een contractuele relatie had. Ter zitting heeft hij immers verklaard dat aan VX BV meerwerk was opgedragen. Derhalve faalt het beroep op niet-ontvankelijkheid van de klacht tegen [verweerder sub1].
26. Het College vat de klacht van [klager] aldus samen, dat [klager] ernstig is benadeeld doordat de architect [verweerder sub1] zich in de uitvoeringsfase van de verbouwing te weinig gelegen liet liggen aan zijn rol als vertrouwenspersoon en belangenbehartiger van de opdrachtgever en voorrang gaf aan zijn rol als bestuurder van VY BV. [verweerder sub1] heeft hiertegenover om te beginnen bezwaar gemaakt tegen de wijze van procederen, waarbij hij stelt dat de raadsman bij pleidooi de focus ergens anders op heeft gericht dan [klager] tijdens de procedure, zodat hij zich – zo begrijpt het College – onvoldoende heeft kunnen verweren. Dit bezwaar wordt niet gehonoreerd. Nog ervan afgezien dat [verweerder sub1] tijdens de zitting gelegenheid heeft gehad zich tegen het pleidooi te verweren, is de klacht naar het oordeel van het College in de kern van meet af aan gericht geweest op het beschamen van vertrouwen in de uitvoeringsfase, waarbij in de loop van de procedure duidelijk werd dat de contractuele relatie met VX BV ook nog bleef doorlopen. Bij pleidooi is de focus niet zozeer gewijzigd dat er in feite sprake was van een andere klacht, met uitzondering van hetgeen is verklaard over de wetenschap van [verweerder sub1] met betrekking tot het naderende faillissement. Op dit onderdeel wordt hierna nog ingegaan. Dat [klager] zich aanvankelijk beriep op schending van gedragsregel 2.4 en uiteindelijk schending van de hoofdregel heeft bepleit, maakt dit niet anders, nu het College vrij is in de beslissing of en zo ja welke gedragsregel door de verweten gedraging is geschonden.

27. [Verweerder sub1] heeft de klacht gemotiveerd bestreden, met argumenten die er samengevat en in grote lijnen op neerkomen dat hij, teneinde in te kunnen spelen op moeilijke marktomstandigheden, een parapluconstructie heeft opgezet, waarin hij via zijn persoonlijke BV [verweerder sub2] de leiding had over een architectenbureau en een "uitvoeringsbedrijf". Vanuit het architectenbureau VX BV werkte [verweerder sub1] ook in de uitvoeringsfase nog op regiebasis voor [klager]. Vanuit het uitvoeringsbedrijf VY BV had hij binnen de basisbegroting plus het overeengekomen meerwerk een grote mate van vrijheid om als gemachtigde van de opdrachtgever op te treden en namens deze te onderhandelen. De door onderhandelingen en kortingen behaalde voordelen gingen naar VY BV, dat daarmee zowel tegenvallers opving als het eigen honorarium aanvulde. Ook werd door VY BV dan wel VX BV tekenwerk gedaan dat volgens bestek door andere bouwpartijen zou worden verricht, voor welk tekenwerk deze bouwpartijen aan VY BV dan wel VX BV betaalden. Op deze manier werd volgens [verweerder sub1] kennis gedeeld met bouwpartijen en bereikt dat het budget niet werd overschreden. Een uitgebreide financiële verantwoording op basis van alle onderliggende facturen zou aan het einde van het project plaatsvinden.
28. Het College overweegt hieromtrent, dat de beroepsgroep van architecten moeilijke jaren doormaakt en dat actuele ontwikkelingen onder meer wijzen op nauwere samenwerking en het delen van kennis met bouwpartijen, zoals [verweerder sub1] terecht heeft gesteld. Als een architect zich op dit pad begeeft, dient hij zich echter wel voldoende rekenschap te geven van de gerechtvaardigde belangen en verwachtingen van de opdrachtgever. Om te beginnen moet het voor de opdrachtgever mogelijk zijn om te kunnen begrijpen in welke rol de architect optreedt, in die van architect of in een van de hybride vormen die eventueel ontstaan naar aanleiding van actuele ontwikkelingen. De architect moet voorkomen dat de opdrachtgever het zicht hierop kwijt raakt. Dit geldt ook en zeker voor de financiële gang van zaken, die voldoende helder moet zijn. Op het spel staat de vertrouwenspositie van de architect: de opdrachtgever moet ervan op aan kunnen dat de architect hem als adviseur terzijde staat op een onafhankelijke, betrouwbare manier, met oog voor zijn belangen, die de architect naar beste weten en kunnen dient te behartigen, alles in heldere, begrijpelijke bewoordingen.
29. Uitgaande van het verweer van [verweerder sub1] heeft hij het belang van [klager] om binnen het budget te blijven willen verenigen met zijn eigen belang om te overleven in een

moeilijke markt. Ongeacht de vraag of [verweerder sub1] zuiver was in zijn intenties, hetgeen [klager] betwist en hier niet kan worden vastgesteld, strookt de manier waarop [verweerder sub1] zijn benadering vorm gaf naar het oordeel van het College niet met wat van een redelijk handelend architect mag worden verwacht. In de eerste plaats komt de constructie die [verweerder sub1] via VY BV op papier zette en in de praktijk uitvoerde erop neer dat hij naast het overeengekomen honorarium op basis van artikel 7 van de overeenkomst (zie 12.) aanspraak maakte op aanvullende vergoedingen uit onderhandelingen en kortingen waarvan het bestaan en de omvang tijdens de uitvoeringsfase aan het zicht van de opdrachtgever waren onttrokken. De uitgebreide financiële verantwoording op basis van facturen zou immers pas aan het einde van het project plaatsvinden en gesteld noch gebleken is dat [klager] door bestudering van de periodieke projectstatus zijn kennis op dit punt had kunnen vergroten. Of de financiële verantwoording aan het einde van de rit meer inzicht zou hebben verschaft is de vraag, maar dit kan in het midden kan blijven, omdat de constructie op zichzelf te onhelder is en bijvoorbeeld ook de vraag oproept of en zo ja welke financiële voordelen het voor [verweerder sub1] had om met deze of gene ondernemer in zee te gaan. Door te weinig helderheid tijdens de rit is het niet meer duidelijk of de architect nog wel naar beste weten en kunnen de belangen van de opdrachtgever dient. Het voorgaande geldt temeer, nu de overeenkomst niet met [klager] is doorgesproken. Ter zitting is immers gebleken dat het contract zonder nadere toelichting ter ondertekening aan [klager] is gestuurd, terwijl [klager], zoals ter zitting eveneens is gebleken, geen eerdere ervaring had met bouwen. Dat [verweerder sub1] niet bereid was om [klager] meer inzicht te geven dan via de projectstatus is eveneens aannemelijk geworden, nu hij niet heeft ontkend dat [klager] nul op rekest kreeg met het verzoek om inzage in onderliggende facturen.

30. Daarbij komt dat de diverse rollen van [verweerder sub1] in dit geheel vragen oproepen. Zo kwam VY BV met de bouwpartijen naar zeggen van [verweerder sub1] overeen om tekenwerk voor hen te verrichten. Dit tekenwerk kwam vervolgens op de factuur van de bouwpartij. Nog ervan afgezien of deze lezing van de gebeurtenissen juist is – [klager] geeft op basis van verklaringen van bouwpartijen een andere lezing en concludeert dat sprake is van oplichting – werd [klager] over deze “verlegging”, die voor [verweerder sub1] extra inkomsten genereerde, evenmin op de hoogte gesteld. Tevens is onduidelijk gebleven in hoeverre VX BV voor dit tekenwerk door VY BV werd betaald. Volgens [verweerder sub1] werd VX BV rechtstreeks door [klager] betaald, maar in het hiervoor in 15. genoemde accountantsrapport is sprake van een substantiële geldstroom van VY BV naar VX BV.

31. Op grond van het voorgaande concludeert het College dat [verweerder sub1] de hoofdregel heeft geschonden, doordat hij als architect aan zijn opdrachtgever een constructie adviseerde die buitengewoon ondoorzichtig was, en als architect op basis van deze constructie uitvoering heeft gegeven aan de opdracht. Tevens heeft [verweerder sub1] gedragsregel 4.2 geschonden, door in de overeenkomst die VY BV sloot met [klager] de rechten en plichten van architect en opdrachtgever onvoldoende helder vast te leggen.
32. Of [verweerder sub1] bovendien de belangen van [klager] ernstig heeft geschaad door van hem forse betalingen verlangde terwijl hij al wist dat VY BV failliet zou gaan kan het College, bij betwisting door [verweerder sub1], niet vaststellen wegens gebrek aan voldoende bewijs. Hetzelfde geldt voor de verwijten dat [verweerder sub1] ondernemers niet dan wel onvoldoende heeft betaald uit de bedragen die [klager] op de projectrekening stortte. In zoverre wordt de klacht dan ook afgewezen.
33. Het College acht de schending dermate groot dat zij [verweerder sub1] de maatregel van berisping oplegt.

HET COLLEGE VAN TOEZICHT DOET DE VOLGENDE UITSpraak

Het College van Toezicht verklaart de bij mailberichten van 19 en 21 maart en 16 april 2013 door [klager] BV tegen [verweerder sub1] indiende klacht deels gegrond en voor het overige ongegrond.

Het College van Toezicht legt [verweerder sub1] de maatregel van berisping op.

Aldus beslist op 20 november 2013 door Kamer I van het College van Toezicht, bestaande uit mr. L.C.J.M. Spigt, voorzitter, ir. Ch. De Jonge en ir. J. Slangen, leden, en mr. A.M.R. Smolders, secretaris.

Voorzitter:

Secretaris:

Verzonden op:

Tegen deze uitspraak kunt u binnen 30 dagen na verzending in hoger beroep komen bij een met redenen omkleed bezwaarschrift in vijfvoud aan de Raad van Beroep voor het Toezicht, Six Advocaten B.V. t.a.v. mr. W. Post, IJdok 25, 1013 MM Amsterdam, onder gelijktijdige overmaking van € 350,- (zijnde € 289,26 + 21 % BTW) op de rekening van BNA/College van Toezicht, nummer 46.69.44.349 bij de ABN AMRO Bank N.V., kantoor Koningsplein te Amsterdam of op nummer 71518 bij de ING t.n.v. BNA/College van Toezicht.